

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 18Csp/129/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120313916
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Detvaiová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:6120313916.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Detvaiovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanej: B. S., N.: XX.X.XXXX, C. A. B.F. XXXX/XX, M. Ú., zast.: Mgr. Peter Árendacký, advokát so sídlom Železničiarska 13, Bratislava, o zaplatenie 1.334,92 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietal.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na základe návrhu na vydanie platobného rozkazu doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.8.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.334,92 Eur s príslušenstvom a náhradu trov konania, titulom porušenia povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.9.2016.

2. Rozsudkom sp. zn.: XXCsp/XXX/XXXX-XXX zo dňa 29.6.2021 tunajší súd žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Predmetný rozsudok napadol odvolaním žalobca podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP v celom rozsahu a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a prizná žalovanému aj náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením sp. zn.: 10CoCsp/73/2021 - 182 zo dňa 26.5.2022 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd svoje rozhodnutie okrem iného odôvodnil tým, že záver súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, keď sa mu nepodarilo preukázať splnenie zákonných podmienok pre posúdenie pohľadávky VÚB a.s. voči žalovanej ako dlžníkovi žalobcu, je prinajmenšom predčasný, s ohľadom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku. Napriek tomu, že žalovaná na súde prvej inštancie v podaní zo dňa 19.11.2020 okrem iného v rámci námietky nedostatku aktívnej vecnej legitímácie namietala, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, čím podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej (spotrebiteľky) jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, danú námietku v kontexte uvedených zákonných ustanovení (vôbec) neposúdil. V nadväznosti na to súd prvej inštancie nedostatočne vytvoril skutkový základ, keď vôbec nevykonal v tomto smere žiadne dokazovanie (v kontexte žiadosti o flexipôžičku čl. 8-10), pričom súd prvej inštancie sa nevyjadril k tomu, či z uvedenej listiny (s poukazom na tvrdenia strán sporu) vyplýva/nevyplýva porušenie povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý by ne/oprávňovalo vyžadovať od spotrebiteľa

jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie tým, že vec nesprávne právne posúdil (bez aplikácie § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch) a svoje rozhodnutie neodôvodnil vo vzťahu k preukázanému skutkovému stavu, nedal odpoveď na opodstatnenie svojho postupu, na základe ktorého kvalifikoval nárok uplatňovaný žalobcom ako neopodstatnený. Odvolací súd súdu prvej inštancie zároveň uložil povinnosť v ďalšom konaní, opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), po zohľadnení a riadnom vyhodnotení založených listinných dôkazov (s dôrazom na uvedené v odseku 17), výsledky vykonaného dokazovania je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky (najmä oprávnenie vyžadovať jednorazové splatenie úveru, splnenie predpokladov jednorazového splatenia úveru, preukázanie aktívnej vecnej legitímácie), tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 8.12.2022. Na pojednávanie sa nedostavili strany sporu, ktoré svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasil s rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti. Súd v súlade s § 180 CSP vec prejednal na pojednávaní v neprítomnosti strán sporu. Súd postupoval v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav: právny predchodca žalobcu - VÚB, a.s. a žalovaná uzatvorili dňa 20.9.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 1.400 Eur, ktoré sa zaviazala splácať v mesačných splátkach (96) po 27,95 Eur vrátane poistenia, pri celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.444,32 Eur, úrokovou sadzbou 15,10% p.a., RPMN 16,87% a priemernou RPMN 18,43%, poplatok za poskytnutie úver 28 Eur. Žalovaná porušila povinnosť uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 28.8.2017 - tretia upomienka - pokus o zmier, vyzval žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy 84,52 Eur a zároveň ju upozornil, že v opačnom prípade bude požadovať vrátiť celú sumu poskytnutého úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve. Z dôvodu neuhradenia dlhu, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 13.10.2017 - výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom oznámil žalovanej predčasnú splatnosť pohľadávky k 13.10.2017 a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy 1.429,81 Eur v lehote do 7 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy. Žalovaná výzvu prevzala dňa 27.10.2017. Listom zo dňa 29.11.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky voči žalovanej vyplývajúcej zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 20.9.2016 ku dňu 26.11.2019 na žalobcu.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

10. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

11. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

12. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

13. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

14. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keď na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovanou je preto zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a preto súd predmetnú zmluvu považoval za spotrebiteľskú.

17. Žalovaná v konaní okrem iného namietala aktívnu legitimáciu žalobcu z dôvodu, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pri poskytovaní úveru v súlade s § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. keď dostatočne neposudzoval jej bonitu. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd skúmal, či právny predchodca žalobcu bol oprávnený pohľadávku zosplatiť s poukazom na § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda či žalobca je, resp. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci.

18. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok NS SR z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

19. Zákon č. 129/2010 Z.z. platný v čase uzatvorenia zmluvy upravoval v § 7 ods. 1 povinnosť veriteľa pred uzatvorením alebo zmenou spotrebiteľskej zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

20. Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. pre platné zosplatnenie pohľadávky banky sa vyžadovalo, splnenie povinnosti banky pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom banka mala vziať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

21. Pojem odbornej starostlivosti nie je právnym predpisom definovaný. Najvyšší správny súd Českej republiky charakterizoval odbornú starostlivosť ako povinnosť, ktorá je prejavom zásady profesionality platnej pre oblasť obchodného práva, ktorá predpokladá vyššie nároky na obchodníkov, čo sa týka ich vedomostí, znalostí a informovanosti (1Afs 94/2009 z 30.09.2009). Veriteľ musí náležite zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver a požadovať doklady k jeho tvrdeniam. Veriteľ by mal úverovú bonitu dlžníka aktívne zisťovať a preverovať, nie sa uspokojiť len s jeho ničím nedoloženými vyhláseniami. Informáciu o výške príjmu spotrebiteľa môže veriteľ overiť napríklad potvrdením o príjme vystaveným zamestnávateľom alebo výpisom z bankového účtu spotrebiteľa kde bola príslušná suma pripísaná. Súd sa s obsahom odbornej starostlivosti ako k nemu dospel Najvyšší správny súd Českej republiky, stotožnil. Takto definovaný obsah odbornej starostlivosti korešponduje aj s vymedzením tohto pojmu v čl. 2 písm. h) Smernice č. 2005/29/ES z 11.5.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, podľa ktorého odborná starostlivosť je úroveň špeciálnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od obchodníka pri jeho konaní voči spotrebiteľom, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňujúcej sa v oblasti obchodníckej činnosti. Stotožnil sa aj s potrebou verifikácie spotrebiteľom poskytnutých informácií. Aj keď totiž zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi jeho schopnosť splácať úver, nezabavuje to veriteľa jeho povinnosti údaje získané od spotrebiteľa v rámci možnosti preveriť a následne profesionálne vyhodnotiť.

22. Súd má za to, že odborná starostlivosť poskytovateľa úverov je starostlivosťou odbornou vtedy, ak je komplexom účinných nástrojov umožňujúcich zhodnotiť potenciál spotrebiteľa splatiť úver, rozsah ktorých bude daný individuálnymi okolnosťami. Odbornou nie je vtedy, ak je povrchná, ak je jej zmyslom expanzia kvantity bez zohľadnenia kvality, a to nielen vo vzťahu k spotrebiteľom, ale aj vo vzťahu k vlastným zdrojom, ktoré sú taktiež neodbornou starostlivosťou potenciálne negatívne ohrozené. V prípade, ak veriteľ túto svoju zákonnú povinnosť zanedbá, zákon sankcionuje takéto konanie v zmysle § 11 ods. 2 nemožnosťou vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade, ak dôjde k hrubému porušeniu § 7 ods. 1, v takom prípade zákon sankcionuje takéto konanie veriteľa bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

23. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaná v žiadosti o flexipôžičku zo dňa 20.9.2016 poskytla právnomu predchodcovi žalobcu informáciu o tom, že je ekonomicky neaktívna, neuviedla žiadneho zamestnávateľa avšak uviedla čistý mesačný príjem (220 Eur), informáciu o rodinnom stave a počte členov rodiny 2 a vyživovaných deťoch - 1. V žiadosti ďalej žalovaná uviedla, že býva u rodičov a vlastní mobilný telefón na paušál. Súd je toho názoru, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď pred poskytnutím úveru neoveril schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver s mesačnou splátkou vo výške 26,30 Eur počas 96 mesiacov napriek tomu, že žalovaná je ekonomicky neaktívna a má vyživovaciu povinnosť voči 1 dieťaťu. Právny predchodca žalobcu neprihliadol na mesačné výdavky, ktoré ani nezisťoval. Bez zisťovania ďalších okolností, uspokojením sa len s informáciami od žalovanej, nie je možné konštatovať, že právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou. Žalovanej síce právny predchodca žalobcu poskytol úver s nízkou mesačnou splátkou (26,30 Eur) avšak vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná bola ekonomicky neaktívna, bez zamestnania a s vyživovacou povinnosťou

voči 1 dieťaťu bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu zisťovať schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver s prihliadnutím na jej príjem ako aj na ďalšie skutočnosti, najmä na mesačné výdavky.

24. Vzhľadom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. možno od žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu ako veriteľa požadovať preukázanie bonity klienta, teda v uvedenom prípade bolo na žalobcovi ako veriteľovi, aby preukázal, že si svoje povinnosti, resp. že jeho právny predchodca si svoje povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov splnil, teda, že si v uvedenom prípade splnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu pri skúmaní bonity žalovanej vychádzal z údajov uvedených v žiadosti o úver, teda z údajov o tom, že žalovaná je slobodná, ekonomicky neaktívna s priemerným mesačným príjmom vo výške 220 Eur, býva u rodičov a má 1 vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu. Súd má za to, že ak by aj vyššie uvedené konanie žalobcu bolo považované za skúmanie bonity žalovanej, toto konanie by nebolo možné považovať za náležité skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou, pretože bez toho, aby žalobca, resp. jeho právny predchodca skúmal aj iné aspekty a okolnosti na strane žalovanej, ako napr. mesačné výdavky, výdavky na zabezpečovanie ubytovania, stravy, atď., nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovanej potrebnej pre posúdenie jej schopnosti splácať dlh zo zmluvy. Z uvedeného teda možno vyvodiť záver o nesplnení si povinnosti právneho predchodcu žalobcu o preukázaní odbornej starostlivosti posúdenia schopnosti žalovanej splácať úver. Pre posúdenie splnenia povinnosti ustanovenej v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je rozhodujúce, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca, resp. jeho právny predchodca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že v prípade, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou nebol v prvom rade oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v druhom rade uzatvorená spotrebiteľská zmluva je postihnutá sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Právny predchodca žalobcu nemohol platne vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a mohol sa účinne domáhať len zaplata nevrátenej dlžnej istiny spotrebiteľského úveru, a to však len tých splátok, ktoré boli splatnými ku dňu podania žaloby. Vzhľadom na uvedené teda možno konštatovať, že predmetná pohľadávka nebola zo strany právneho predchodcu žalobcu platne postúpená, a to má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

25. V súlade s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., na inú osobu je možné postúpiť iba pohľadávku, ktorá je splatná, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná. V danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá sa mala stať splatnou na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky. V prípade, ak by nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu, nebolo by možné pohľadávku postúpiť. Aby došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné dodržať aj zákonný postup uvedený v § 7 ods. 1 v spojení zákona č. 129/2010 Z.z. To znamená, že k tomu, aby došlo k zosplatneniu pohľadávky bolo v danom prípade potrebné, aby veriteľ (právny predchodca žalobcu) postupoval pred uzatváraním zmluvy s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej. Žalobca však v danom prípade nepreukázal, že by jeho právny predchodca postupoval pred uzatvorením zmluvy o úvere v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že v danom prípade sa žalobcovi nepodarilo preukázať splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky VÚB, a.s. voči žalovanej ako dlžníkovi na žalobcu, teda, že sa stal platne a účinne veriteľom uplatnenej pohľadávky. Žalobca tak nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, a z toho dôvodu súd žalobu zamietol.

27. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

28. O nároku na náhradu trov konania na súde I. a II. inštancie súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovanej ako strane, ktorá mala v konaní na súde I. a II. inštancie plný úspech, súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.